

styrelse, den nuværende Bestyrelse supplerer sig selv. Men det har dog haft det til Følge, at medens Banken før for at faa Repræsentanter maatte henvende sig til Grosserer-Societetet og andre Institutioner om at indstille Folk til Repræsentanter — og det blev da Folk, som i væsentlig Grad repræsenterede det offentlige, Handel og Virksomhed —, bliver det nu Aktionærene, der faa Indfyldelse, de, der i første Række se paa at faa Udbytte, og kan man ogsaa forlange af dem, at de skulle se paa, om Landets Tarv bliver varetaget? Jeg kunde tænke mig, at Landets store Banker, Landmandsbanken, Privatbanken, Handelsbanken osv., kom til at eje Størsteparten af Aktierne, og at det saaledes blev dem, der kunde besætte Flertallet af Direktørposterne, saa at det i Virkeligheden blev vore store private Banker, der kom til at raade ogsaa for Nationalbanken. Der er en stor Fare under vanskelige Tider deri, men jeg har dog ladet være at stille Ændringsforslag derom.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Afgiften kunde være ordnet paa en noget anden Maade. Jeg vil gerne indrømme Banken saa stor Fordel som muligt. Jeg synes saaledes, at vi uden Fare kunde have fulgt det System, som endnu er gældende i Tyskland, Holland og Belgien, at man anser det, at de have en Trediedel af de udstedte Sedler dækkede med Guld, for at være tilstrækkeligt. I Belgien har man ganske vist forlangt Deposita, men kun til Dækning for en Trediedel, og saa forlanger man en Maksimumsgrænse. Jeg kunde have tænkt mig, at man var gaaet til Trediedelsdækning, thi det var en Fordel for Nationalbanken, og det var uden Risiko for os, men dog saaledes, at denne Seddeludstedelses Masse ikke maatte overskride enten 180 Mill. eller hvilket andet Tal, vi ville vælge, blot et saadant Tal, at det var tilstrækkeligt i uoverskuelig lang Tid. Jeg havde tænkt mig, at det baade vilde være fordelagtigere for Nationalbanken og en Betyggelse for os; men heller ikke dette har jeg stillet Forslag om.

Jeg indrømmer, at selvfølgelig skal der Forhandlinger til, og jeg vil gerne være med til at gøre Vanskelighederne saa faa som muligt, men naar jeg saa indskrænker mig til at stille Ændringsforslag om, at der skal oprettes Filialer, mener jeg, at jeg bidrager dertil paa to Maader, idet jeg for det første vil gøre Nationalbanken til den ledende Bank, i Modsætning til de private Banker, som jeg ellers er bange for

blive de ledende, og dernæst selvfølgelig ogsaa fordi jeg vil bidrage til, at Renten bliver billigere paa de vedkommende Pladser, naar Filialerne komme langt nok ud over det hele Land. Endvidere mener jeg, at Nationalbanken trænger til at faa saa mange Følearme ud i Landet som muligt for at kunne faa at vide, hvordan vore Pengeforhold pulsere, om der er Trang til, at Renten skal op eller ned og mange andre Forhold, hvor Nationalbanken skal være Vejleder. Jeg skal komme lidt tilbage til det sidste, men vil endnu blot sige om Filialerne, at det er underligt, at Nationalbanken egentlig i og for sig kan have noget imod det. Jeg staar her med deres sidste Regnskab for 1905—06 i Haanden, og der skrives der — det er et offentligt Regnskab, som enhver kan faa at se, saa det er ingen Hemmelighed — med Hensyn til Filialerne: „Af Bankens Filialer har den sidst oprettede Filial i Odense været i stærk Udvikling, og som Helhed have Filialernes Virksomhed været tilfredsstillende“. Selv den sidst oprettede Filial i Odense har altsaa været i stærk Udvikling, og som Helhed er Virksomheden tilfredsstillende. Bankens Fortjeneste paa disse Filialer er, efter hvad der er opført paa et ganske vist noget mærkeligt Regnskab: i Aarhus 155,538 Kr., i Aalborg 104,081 Kr., i Nykøbing paa Falster 194,831 Kr. og i Kolding 34,000 Kr.; i Odense 107,000 og i Flensborg 73,000 Kr. Nu ved jeg meget godt, at det Regnskab er stillet meget mærkeligt op, thi af den Kassebeholdning, de have derude, have de ikke beregnet Rente, men det gøre de jo heller ikke af Hovedkassens. Kassebeholdningen ved Filialerne vil i Almindelighed vel være 2 a 3 Mill. Kr., og derfor kan jeg ikke se andet, end at naar de selv skrive, at deres Omsætning andrager betydelige Beløb: 3, 4, 5, 6, 7 Mill. Kr., omkring ved de forskellige Kontorer, kunne de være godt tjente med det.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem for Bogense (Aadal), som mente, at han ligesom kunde aflægge Vidnesbyrd for, at i Odense havde de ingen Gavn haft af Filialen. Det er imidlertid ikke nok at aflægge et negativt Vidnesbyrd. Selvfølgelig har Filialen gjort Gavn i Odense, siden saa mange Folk have brugt den, og vi kunne ikke komme bort fra, at dette positive Vidnesbyrd altid vejer mere end et negativt Vidnesbyrd, og naar Handelsforeningerne, særlig i Jylland, men ogsaa i Fyn og andre Provinser Gang paa Gang have krævet Oprettelsen af Filialer i Løbet